

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

ЗБИРЕН ИЗВЕШТАЈ ЗА ОСОБИНИТЕ НА ЛЕКОТ

1. ИМЕ НА ЛЕКОТ

Seldiar – Селдиар тврди капсули од 2 mg

2. КВАЛИТАТИВЕН И КВАНТИТАТИВЕН СОСТАВ

Секоја тврда капсула содржи 2 mg лоперамид хидрохлорид.

Екципиенси:

лактоза	120,7 mg
кинолин жолта боја (E104)	0,06 mg
црвена боја 4R (E124)	0,1 µg
црна боја PN (E151)	0,01 mg

За целосна листа на екципиенси, погледнете во точка 6.1.

3. ФАРМАЦЕВТСКА ФОРМА

Тврда капсула.

Телото на капсулата има сино-сива боја, а капачето има зелена боја; капсулата содржи бел прав.

4. КЛИНИЧКИ ПОДАТОЦИ

4.1 Терапевтски индикации

Симптоматски третман на акутна и хронична дијареа од неинфекцијено потекло (на пр. по чревна ресекција, при хронични инфламаторни заболувања на чревата, неоплазија на дебело чрево, дијареа од хормонално потекло или синдром на иритабилни чрева).

Намалување на број и волумен на столици кај пациенти со илеостома.

4.2 Дозирање и начин на употреба

Возрасни и деца на возраст од 6 до 17 години

Капсулите треба да се голтнат цели со малку течност.

Terapija na akutna dijarea

Почетна доза е 2 капсули (4 mg) за возрасни и 1 капсула (2 mg) за деца, проследено со 1 капсула (2 mg) после секоја мека столица.

Terapija na hronichna dijarea

Почетна доза е 2 капсули (4 mg) за возрасни и 1 капсула (2 mg) за деца. Оваа почетна доза треба да се прилагодува се до постигнување на 1 до 2 цврсти столици што вообичаено се постигнува со доза на одржување од 1 до 6 капсули (2 mg до 12 mg) дневно.

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

Максимална доза за акутна и хронична дијареа е 8 капсули (16 mg) дневно за возрасни; кај деца мора да биде во корелација со телесната тежина (3 капсули/20 kg), но не треба да го надминува максимумот од 8 капсули (16 mg) дневно.

Деца на возраст до 6 години

Не се препорачува употреба на капсулите Селдиар кај деца до 6 години (погледнете во точка 4.3).

Постари пациенти

Не е потребно прилагодување на дозирањето кај постари пациенти.

Пациенти со ренални нарушувања

Не е потребно прилагодување на дозирањето кај пациенти со ренални нарушувања.

Пациенти со хепатални нарушувања

Иако не се достапни фармакокинетски податоци за пациентите со хепатални нарушувања, потребна е претпазливост при употреба на лоперамид кај овие пациенти поради намалениот метаболизам при прв премин (погледнете во точка 4.4).

4.3 Контраиндикации

Контраиндикатори е употребата на капсулите Селдиар кај пациенти со позната преосетливост на лоперамид или на некој од екципенсите.

Не се препорачува употреба на капсулите Селдиар кај деца до 6 години (погледнете во точка 4.2).

Лоперамид не треба да се употребува како примарна терапија кај:

- пациенти со акутна дизентерија (која се карактеризира со крави столици и покачена телесна температура),
- пациенти со акутен улцерозен колитис,
- пациенти со бактериски ентероколитис предизвикан од инвазивни микроорганизми, вклучувајќи *Salmonella*, *Shigella* и *Campylobacter*,
- пациенти со псевдомембранизен колитис поврзан со употреба на антибиотици со широк спектар.

Не се препорачува употреба на лоперамид кога треба да се избегнува инхибиција на перисталтиката поради можнојот ризик за значајни последици, вклучувајќи илеус, мегаколон и токсичен мегаколон. Во случај на развој на опстипација, абдоминална дистензија или илеус, терапијата со лоперамид мора веднаш да се прекине.

4.4 Мерки на претпазливост и посебни предупредувања

Третманот на дијареа со лоперамид е само симптоматски. Секогаш кога може да се утврди постоечката етиологија, кога е соодветно може да се даде специфичен третман.

Кај пациентите со дијареа, особено кај деца, може да дојде до намалување на течностите и електролитите. Во овој случај, најважна мерка е давање на соодветна терапија за надоместување на течностите и електролитите.

Доколку не се постигне подобрување при акутна дијареа во тек на 48 часа, терапијата треба да се прекине и повторно да се испитаат причините за дијареа.

Не се препорачува продолжување на терапијата при хронична дијареа ако не се постигне ефект за 10 дена.

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

Кај пациентите со СИДА кои го земаат лоперамид за третман на дијареа, терапијата треба да се прекине при најраните знаци на абдоминална дистензија. Постојат поединечни извештаи за опстипација со зголемен ризик за токсичен мегаколон кај пациенти со СИДА кои имаат инфективен колитис предизвикан од вирусни и бактериски патогени микроорганизми кои се третирани со лоперамид.

Иако не се достапни фармакокинетски податоци за пациенти со хепатални нарушувања, потребна е претпазливост при употреба на лоперамид кај овие пациенти поради намалениот метаболизам при прв премин. Потребно е внимателно следење на пациентите со хепатална дисфункција заради знаци на токсичност на централниот нервен систем (ЦНС).

Посебни информации за некои од еквидиенсите на лекот

Селдиар содржи лактоза. Пациентите со тешки наследни проблеми на интолеранција на галактоза, Lapp-лактаза дефицит или глукозно-галактозна малапсорција, не треба да го земаат овој лек.

Азо боите црвена 4R (E124) и ирна PN (E151) може да предизвикаат алергиски реакции.

Боите кинолин жолта (E104) и црвена 4R (E124) може негативно да влијаат врз активноста и концентрацијата кај децата.

4.5 Интеракции со други лекови или други форми на интеракции

Неклиничките податоци покажаа дека лоперамид е супстрат на Р-гликопротein. Истовремената администрација на лоперамид (16 mg еднократна доза) со кинидин или ритонавир, и двата се инхибитори на Р-гликопротein, резултираше со 2- до 3-кратно зголемување на нивоата на лоперамид во плазмата. Не е позната клиничката значајност на оваа фармакокинетска интеракција со инхибиторите на Р-гликопротein кога лоперамид се дава во препорачаните дози.

Истовремената администрација на лоперамид (4 mg еднократна доза) и итраконазол, инхибитор на CYP3A4 и Р-гликопротein, резултираше со 3- до 4-кратно зголемување на концентрациите на лоперамид во плазмата. Во истата студија, CYP2C8 инхибиторот гемифброзил ги зголеми концентрациите на лоперамид во плазмата за приближно 2 пати. Комбинацијата од итраконазол и гемифброзил резултираше со 4-кратно зголемување на максималните нивоа на лоперамид во плазмата и со 13-кратно зголемување на вкупната изложеност во плазмата. Овие зголемувања не беа поврзани со ефекти на централниот нервен систем измерено со психомоторни тестови (односно субјективна малаксаност и Digit Symbol Substitution Test).

Истовремената администрација на лоперамид (16 mg еднократна доза) и кетоконазол, инхибитор на CYP3A4 и Р-гликопротein, резултираше со 5-кратно зголемување на концентрациите на лоперамид во плазмата. Зголемувањето не беше поврзано со зголемени фармакодинамски ефекти како што беше измерено со пупилометрија.

Истовремената терапија со орален десмопресин резултираше со 3-кратно зголемување на концентрациите на десмопресин во плазмата, веројатно поради побавниот гастроинтестинален мотилитет.

Се очекува дека лековите со слични фармаколошки својства може да го потенцираат дејството на лоперамид и дека лековите кои го забрзуваат гастроинтестиналниот премин може да го намалат неговото дејство.

4.6 Бременост и лактација

Иако нема индикации дека лоперамид има тератогени или ембриотоксични својства, пред да се даде лоперамид во тек на бременоста треба да се процени очекуваната терапевтска корист наспроти можната опасност, особено за време на првото тромесечје од бременоста.

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

Мали количини на лоперамид може да се појават во мајчинот млеко кај луѓето. Според тоа, не се препорачува употреба на лоперамид при доење.

4.7 Влијание врз способноста за возење или за ракување со машини

Лоперамид има мало или умерено влијание врз способноста за возење или за ракување со машини. Лоперамид може да предизвика замор, зашеметеност и малаксаност. На пациентите треба да им се советува да внимаваат при возење или при ракување со машини.

4.8 Несакани дејства

Возрасни и деца на возраст ≥ 12 години

Безбедноста на лоперамид беше испитувана кај 3076 возрасни деца на возраст ≥ 12 години кои учествуваа во 31 контролирани и неконтролирани клинички испитувања со лоперамид кој бил употребуван за терапија на дијареа. Од нив, 26 испитувања биле кај акутна дијареа ($N = 2755$), а 5 кај хронична дијареа ($N = 321$).

Најчесто забележани (со инциденца $\geq 1\%$) несакани дејства во клиничките испитувања со лоперамид при акутна дијареа биле: опстипација (2.7%), гасови (1.7%), главоболка (1.2%) и гадење (1.1%). Во клиничките испитувања кај хронична дијареа, најчесто забележани (со инциденца $\geq 1\%$) несакани дејства биле: гасови (2.8%), опстипација (2.2%), гадење (1.2%) и зашеметеност (1.2%).

Во Табела 1 прикажани се несаканите дејства кои беа забележани при употреба на лоперамид или од клиничките испитувања (при акутна или хронична дијареа или двете) или од постмаркетиншкото искуство.

Несаканите дејства кои можат да се појават за време на терапијата со лоперамид се класифицирани во следните групи по редослед на честота:

- многу чести ($\geq 1/10$),
- чести ($\geq 1/100$ до $<1/10$),
- помалку чести ($\geq 1/1,000$ до $<1/100$),
- ретки ($\geq 1/10,000$ до $<1/1,000$),
- многу ретки ($<1/10,000$),
- непознати (не можат да се утврдат од достапните податоци).

Табела 1: Несакани дејства од лекот

Група на органски системи	Индикација		
	Акутна дијареа ($N = 2755$)	Хронична дијареа ($N = 321$)	Акутна и хронична дијареа и постмаркетиншко искуство
Нарушувања на имунолошкиот систем алергиска реакција ^a , анафилактична реакција (вклучувајќи анафилактичен шок) ^a , анафилактоидна реакција ^a			ретки
Нарушувања на нервниот систем Главоболка Зашеметеност поспаност ^a	чести помалку чести	помалку чести чести	чести чести помалку чести

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

Група на органски системи	Индикација		
	Акутна дијареа (N = 2755)	Хронична дијареа (N = 321)	Акутна и хронична дијареа и постмаркетиншко искуство
губење на свест ^a , ступор ^a , намалено ниво на свесност ^a , хипертонија, абнормалности во координацијата ^a			ретки
Нарушувања на очите Миоза			ретки
Гастроинтестинални нарушувања опистиција, гадење, флатуленција абдоминална болка, непријатно чувство во абдоменот, сува уста, горна абдоминална болка, повраќање, Диспепсија илеус ^a (вклучувајќи и паралитичен илеус), мегаколон ^a (вклучувајќи и токсичен мегаколон ^b), болен јазик ^{a,c} абдоминална диспепсија	чести помалку чести помалку чести ретки	чести помалку чести помалку чести ретки	чести помалку чести помалку чести ретки
Нарушувања на кожата и поткожното ткиво исип булозна ерупција ^a (вклучувајќи и Stevens-Johnson синдром, токсична епидермална некролиза и erythema multiforme), ангиоедем ^a , уртикарна ^a , пруритус ^a	помалку чести		помалку чести ретки
Ренални и уринарни нарушувања ретенција на урина ^a			ретки
Општи нарушувања и состојби на местото на администрација замор ^a			ретки

a: Вклучувањето на овој термин се базира на постмаркетинските студии за лоперамид. Бидејќи процесот за утврдување на постмаркетинските несакани дејства не се разликуваше помеѓу хронични и акутни индикации кај возрасните и децата, честотата се утврдува од сите клинички студии со лоперамид комбинирано, вклучувајќи ги и студиите кај деца ≤ 12 години (N=3683).

b: Погледнете во точка 4.4.

c: Забележано само за ородисперзибилната таблета.

За несаканите дејства од клиничките испитувања за кои не е наведена честота, терминот не беше забележан или не се сметаше за несакано дејство за оваа индикација.

Педијатрска популација

Безбедноста на лоперамид беше испитувана кај 607 пациенти на возраст од 10 дена до 13 години кои учествуваа во 13 контролирани и неконтролирани клинички студии со лоперамид за третман на акутна дијареа. Генерално, профилот на несаканите дејства кај оваа популација на пациенти беше сличен со овој забележан во клиничките студии со лоперамид кај возрасни и деца на возраст од 12 години и повеќе.

4.9 Предозирање

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

Симптоми

Во случај на предозирање (вклучувајќи и предозирање поради хепатална дисфункција), може да се појави депресија на ЦНС (ступор, абнормалности во координацијата, поспаност, миоза, мускулна хипертонија и респираторна депресија), ретенција на урина и илеус. Децата може да бидат поосетливи на ЦНС ефектите отколку возрасните.

Третман

Во случај на појава на симптоми на предозирање, како антидот може да се даде налоксон. Бидејќи времетраењето на дејството на лоперамид е подолго од она на налоксон (1 до 3 часа), може да има потреба од повторен третман со налоксон. Според тоа, потребно е внимателно следење на пациентот најмалку 48 часа со цел да се утврди можна депресија на ЦНС.

5. ФАРМАКОЛОШКИ ПОДАТОЦИ

5.1 Фармакодинамика

Фармакотерапевтска група: антитропулзиви, АТС код: A07DA03.

Лоперамид е силен синтетски антидијароичен лек. Ја намалува перисталтичната активност на цревата и го спречува губитокот на вода и електролити од телото. Антидијароичното дејство на лоперамид е резултат на неколку дејства: ја инхибира интестиналната перисталтика (преку врзување со опиоидните рецептори во миентеричниот плексус) и го зголемува тонусот на аналниот сфинктер, има антисекреторно дејство (веројатно преку калмодулинот), дејствува директно на сидот на цревата (преку холинергични и нехолинергични механизми), ги инхибира контракциите на жолчното кесе предизвикани од холецистокининот, а во високи дози ја инхибира и секрецијата на желудечната киселина. Иако лоперамид се врзува за опиоидните рецептори, нема аналгетско дејство.

5.2 Фармакокинетика

Апсорпција

По ингестијата, се апсорбира 40% до 65% лоперамид. Максимални концентрации во серумот се јавуваат за 5 часа.

Дистрибуција и метаболизам

Поради интензивниот метаболизам во сидот на цревата и црниот дроб и елиминацијата на прв премин (first-pass), максималните концентрации во серумот се релативно ниски. Лоперамид во висок процент (97%) е врзан со плазматските протеини. Поради ниските серумски концентрации, лоперамид вообично не ја минува крвно-мозочната бариера и само мали количини се излачуваат во млекото. Нема дефинитивни податоци за минувањето на плацентната бариера.

Елиминација

Полу-животот на елиминација е 10 до 12 часа. Околу 30% до 40% од лоперамид се излачува непроменет преку фецеот и 1% преку урината. Кај пациенти со хепатални нарушувања, екскрецијата може да биде забавена.

5.3 Предклинички податоци за сигурноста

Студиите за акутна токсичност покажаа ниска токсичност на лоперамид.

По орална администрација, беа утврдени следните LD_{50} вредности: 105 mg/kg кај глувци, 185 mg/kg кај стаорци и 41.5 mg/kg телесна тежина кај гвинејски-прасиња. Кај кучињата,

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

акутните дози до 5 mg/kg предизвикаа повраќање и пареза на задните екстремитети. Токсичноста на лоперамид веројатно е поврзана со неговото опиоидно дејство.

Кај кучињата на кои им беше даван лоперамид подолго време, до 5 mg/kg дневно, се појави хиперсаливација, повраќање, губиток на телесна тежина и хеморагичен ентеритис.

Студиите за репродукција кај стаорци и кучиња со дози до 30 пати поголеми од вообичаените дози за луѓето, не покажаа докази за нарушување на плодноста или штетност за плодот. Сепак, многу високите дози (150 до 200 пати поголеми од вообичаените дози кај луѓето) можат да ја намалат плодноста кај женките и мажјаците. Не беа забележани тератогени ефекти на лоперамид.

Кај стаорци на кои им беа дадени 133 пати поголеми дози на лоперамид од вообичаената доза за луѓето, не беа забележани канцерогени ефекти. Не се достапни податоци за мутагеност.

6. ФАРМАЦЕВТСКИ ПОДАТОЦИ

6.1 Листа на екципиеинси

Содржина на капсулата:

лактоза монохидрат
пченкарен скроб
талк (E553b)
магнезиум стеарат (E572)

Обвивка на капсулата:

титанум дисксид (E171)
кинолин жолта боја (E104)
црвена боја 4R (E124)
сина боја V (E131)
црна боја PN (E151)
црн железо оксид (E172)
желатин (E441)

6.2 Инкомпатибилности

Не е применливо.

6.3 Рок на употреба

5 години.

6.4 Начин на чување

Да се чува на температура до 25°C.

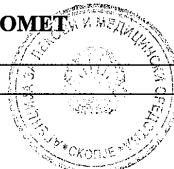
6.5 Пакување

Шише (жолтеникаво кафено стакло, Ph. Eur. тип III), алуминиумско капаче: 20 тврди капсули, во кутија.

6.6 Упатство за употреба

Без посебни барања.

7. ПОДАТОЦИ ЗА НОСИТЕЛОТ НА РЕШЕНИЕТО ЗА ПРОМЕТ

1.3.1	Loperamide hydrochloride
SPC, Labeling and Package Leaflet	MK

КРКА-ФАРМА ДООЕЛ Скопје, ул. Христо Татарчев-1, број 101, 1000 Скопје, Република Македонија.

8. БРОЈ НА РЕШЕНИЕТО ЗА СТАВАЊЕ ВО ПРОМЕТ

9. ДАТУМ НА ПРВОТО РЕШЕНИЕ/ОБНОВА ЗА СТАВАЊЕ ВО ПРОМЕТ

10.11.1995/

10. ДАТУМ НА ПОСЛЕДНАТА РЕВИЗИЈА НА ТЕКСТОТ

